

OPALEK (1) *sb m*

I pl opałkami.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Opalona głównia: wlfytcy ná oštátek záwoławlfy nálz nye nálz/ zbyegli fie by ná gwałt/ y onego ftłuklfy zdworu by z myáfsta opałkami ále nye bárzo yáfnemi wyfwyecili. GliczKsiqż H8.

IM